

DAVACI : **TİMUR İBRAHİM ŞEN**

Çayıryolu Sok. Üçgen Plaza No:7 K:3 D:4 İçerenköy
Kadıköy/İSTANBUL

DAVALI : **REKABET KURULU BAŞKANLIĞI - ANKARA**

VEKİLİ : **AV. ERTÜL ATAĞAN - Aynı yerde**

DAVANIN ÖZETİ : 2010-2011 yılı Türkiye Futbol Federasyonu Süper Ligi futbol karşılaşmalarında ortaya çıkan spor kulüpleri hakkındaki şike iddialarına yönelik eylemlerin 4054 sayılı Kanununun 4. maddesi kapsamında rekabeti ihlal eden anlaşma niteliğinde olduğu iddiasıyla davacı tarafından yapılan başvuru üzerine, anılan iddiaya yönelik eylemlerin 4054 sayılı Kanun kapsamında olmadığına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 27/10/2011 tarih ve 11-54/1385-495 sayılı kararının; hukuki belirlilik ilkesi ve meşru beklentilerin korunması ilkesi gereği hukuk düzenine duyulan güven idare tarafından her kararında dikkate alınması gerektiği, ön araştırma yapılmasına karar verilmemesinin hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Dünyadaki çeşitli rekabet otoritelerinin ve mahkemelerin spor sektörüne ilişkin uygulamalarının sportif yönünün yanında iktisadi yönünde bulunduğu, spor kulüplerinin ve federasyonlarının rekabet hukuku incelendiğinde uygulamaların başında yayın ve sponsorluk haklarının pazarlanması hususunun geldiği, davacının şikayetine konu şike anlaşmalarının herhangi bir sportif müsabakanın sonucunu etkilemeye yönelik anlaşmalar olduğu, bu anlaşmalar ile amaçlanan şeyin müsabakanın ilgili kulüp lehine sonuçlanması suretiyle söz konusu kulübün rakipleri ile sportif rekabette ön plana çıkmasının sağlanması olduğu, şike yapılmasıyla bilet satışı, futbolcu transferi, reklam ve sponsorluk haklarının satışı gibi iktisadi faaliyetlerin etkilendiği kabul edilse dahi bu ilişkinin doğrudan bir ilişki olmadığı, dolaylı bir ilişki olduğu, şike anlaşmalarının spor etiğine aykırı ve sportif rekabeti bozucu eylemler olduğu ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmuştur.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 7. İdare Mahkemesi'nce, önceden belirlenen 12/12/2013 tarihinde davacının gelmediği; davalı idareyi temsilen Avukat Ertül Atakan'ın geldiği görülerek açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun söz verilip dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek ve dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü;

Dava; 2010-2011 yılı Türkiye Futbol Federasyonu Süper Ligi futbol karşılaşmalarında ortaya çıkan spor kulüpleri hakkındaki şike iddialarına yönelik eylemlerin 4054 sayılı Kanununun 4. maddesi kapsamında rekabeti ihlal eden anlaşma niteliğinde olduğu iddiasıyla davacı tarafından yapılan başvuru üzerine, anılan iddiaya yönelik eylemlerin 4054 sayılı Kanun kapsamında olmadığına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 27/10/2011 tarih ve 11-54/1385-495 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanununun "Amaç" başlıklı 1. maddesinde; "Bu Kanunun amacı, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamaktır." hükmü, "kapsam" başlıklı 2. maddesinde; "Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde mal ve hizmet piyasalarında faaliyet gösteren ya da bu piyasaları etkileyen her türlü teşebbüsün aralarında yaptığı rekabeti engelleyici, bozucu ve kısıtlayıcı anlaşma, uygulama ve kararlar ile piyasaya hakim olan

T.C.

ANKARA

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2013/248

KARAR NO : 2013/1649

teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmaları ve rekabeti önemli ölçüde azaltacak birleşme ve devralma niteliğindeki her türlü hukuki işlem ve davranışlar, rekabetin korunmasına yönelik tedbir, tespit, düzenleme ve denetlemeye ilişkin işlemler bu Kanun kapsamına girer." hükmü, "tanımlar" başlıklı 3. maddesinde; **teşebbüsü piyasada mal veya hizmet üreten, pazarlayan, satan gerçek ve tüzelkişilerle, bağımsız karar verebilen ve ekonomik bakımdan bir bütün teşkil eden birim olarak tanımlandığı**, "Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar" başlıklı 4. maddesinde; "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan Teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.

Bu haller, özellikle şunlardır:

a) Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kar gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tesbit edilmesi,

b) Mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,

c) Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasa dışında belirlenmesi,

d) Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi,

e) Münhasır bayilik hariç olmak üzere, eşit hak, yükümlülük ve edimler için eşit durumdaki kişilere farklı şartların uygulanması,

f) Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin satın alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teşebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi,

Bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı durumlarda piyasadaki fiyat değişmelerinin veya arz ve talep dengesinin ya da teşebbüslerin faaliyet bölgelerinin, rekabetin engellendiği, bozulduğu veya kısıtlandığı piyasalardakine benzerlik göstermesi, teşebbüslerin uyumlu eylem içinde olduklarına karine teşkil eder.

Ekonomik ve rasyonel gerekçelere dayanmak koşuluyla taraflardan her biri uyumlu eylemde bulunmadığını ispatlayarak sorumluluktan kurtulabilir." hükmü, "Önaraştırma" başlıklı 40. maddesinde; "Kurul, resen veya kendisine intikal eden başvurular üzerine doğrudan soruşturma açılmasına ya da soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için önaraştırma yapılmasına karar verir.

Önaraştırma yapılmasına karar verildiği takdirde Kurul Başkanı, meslek personeli uzmanlardan bir ya da birkaçını raportör olarak görevlendirir.

Önaraştırma yapmakla görevlendirilen raportör 30 gün içinde elde ettiği bilgileri, her türlü delilleri ve konu hakkındaki görüşlerini Kurula yazılı olarak bildirir." hükmü, "Önaraştırmanın Sonuçlanması" başlıklı 41. maddesinde; "Önaraştırma raporunun Kurula teslimini takip eden 10 gün içinde, Kurul elde edilmiş olan bilgileri değerlendirerek karar vermek üzere toplanır ve soruşturma açılmasına veya açılmamasına karar verir." hükmüne yer verilmiştir.

T.C.
ANKARA

7. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2013/248

KARAR NO : 2013/1649

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerinin değerlendirilmesinden; mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları, piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmasının önlenmesinin 4054 sayılı Kanun ile koruma altına alındığı, bu Kanun kapsamında belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu, bu eylemler içerisinde mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kar gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tesbit edilmesi olduğu, söz konusu hukuka aykırı ve yasak fiillerin yukarıda tanımına yer verilen teşebbüslerce teşebbüsler veya teşebbüs birliklerince gerçekleştirilebileceği, tespit edilecek aykırılıklarla alakalı soruşturma açılmasına ya da soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için ön araştırma yapılmasına karar verilebileceği anlaşılmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacı tarafından 2010-2011 yılı Türkiye Futbol Federasyonu Süper Ligi futbol karşılaşmalarındaki şike iddialarına konu eylemlerin 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanununun 4. maddesi kapsamında rekabet ihlaline yol açabilecek anlaşmalar olduğu gerekçesiyle yaptığı başvurunun, sözkonusu iddiaların 4054 sayılı Kanun kapsamında olmadığı gerekçesiyle reddine ilişkin Rekabet Kurulunun 27/10/2011 tarihli ve 11-54/1385-495 sayılı kararının iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Başvuru konusu iddiaların 4054 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilebilmesi için, öncelikle iddia edilen şike eylemini gerçekleştiren spor kulüplerinin, söz konusu eylemleri, teşebbüs veya teşebbüs birliği statüsü çerçevesinde gerçekleştirmesi gerekmektedir. 4054 Kanun'un 3. maddesinde yer verilen teşebbüs tanımına göre, rekabet hukuku bakımından teşebbüs statüsünün iki temel koşulu, iktisadi faaliyette bulunma ve bağımsız karar verebilmedir. Spor kulüplerinin teşebbüs statüsü bu çerçevede incelendiğinde, 5253 sayılı Dernekler Kanunu kapsamında bir dernek veya Türk Ticaret Kanunu hükümleri çerçevesinde bir şirket olarak kurulan spor kulüplerinin, üyelerinden veya ortaklarından bağımsız bir tüzel kişiliğe ve iradeye sahip olmaları nedeniyle bağımsız karar verme yeteneğini haiz oldukları sonucuna ulaşılmaktadır. Spor kulüplerinin iktisadi bir faaliyette bulunup bulunmadığı hususunun ise, inceleme konusu eylem özelinde değerlendirilmesi gerekmektedir. Zira belirli bir alandaki iktisadi faaliyeti nedeniyle teşebbüs statüsüne sahip olan bir hukuki varlığın, eylemde bulunduğu her alanda teşebbüs statüsünü taşıyacağını ileri sürmek mümkün değildir. 4054 sayılı Kanun kapsamında teşebbüs statüsü, gerçek veya tüzel kişilerin bir alandaki faaliyetleri nedeniyle kazanmaları ile birlikte her alandaki faaliyetlerine sirayet eden bir statü olmayıp, söz konusu gerçek veya tüzel kişilerin sadece iktisadi faaliyetleri ile sınırlı olarak taşıdıkları bir statüdür. Dolayısıyla, herhangi bir eylemi nedeniyle rekabet hukuku incelemesine taraf olan bir hukuki varlığın teşebbüs statüsünü haiz olup olmadığı değerlendirilirken, ilgili hukuki varlığın çeşitli alanlardaki faaliyetlerinin iktisadi bir faaliyet teşkil edip etmediğinden ziyade, inceleme konusu eylemin iktisadi bir faaliyet çerçevesinde gerçekleştirilip gerçekleştirilmediğinin incelenmesi gerekmektedir.

Diğer taraftan, teşebbüs statüsünün tespiti bakımından "iktisadi faaliyette bulunma" ifadesinden anlaşılması gereken, 4054 sayılı Kanun'un 3. maddesinde de işaret edildiği üzere, mal veya hizmet üretimi, satımı ve pazarlanmasına ilişkin bir faaliyette bulunmaktır. Mal veya hizmet üretimi, satımı ve pazarlanması söz konusu olmaksızın bir gelir elde etme faaliyetinin ise, rekabet hukuku açısından iktisadi bir faaliyet olarak değerlendirilmesi

T.C.

ANKARA

7 İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2013/248

KARAR NO : 2013/1649

mümkün değildir. Spor kulüplerinin faaliyetleri bu çerçevede değerlendirildiğinde, kulüplerin bilet satışı, yayın haklarının satışı, reklam ve sponsorluk haklarının satışı ve futbolcu transferi gibi alanlardaki faaliyetleri, doğrudan mal veya hizmet satışına yönelik iktisadi faaliyetlerdir. Dolayısıyla spor kulüplerinin bu alanlardaki faaliyetleri esnasında teşebbüs statüsüne sahip olduğunu söylemek mümkündür. Bununla birlikte, spor kulüplerinin söz konusu faaliyetleri gerçekleştirirken teşebbüs statüsüne sahip olması, bu kuruluşların sporla ilgili tüm 170 faaliyetlerinde teşebbüs statüsünü taşıyacağı anlamına gelmemektedir. Spor kulüpleri tarafından gerçekleştirilen sportif müsabakalar, son tahlilde şampiyonluk primi elde etmek veya yayın havuzundan daha fazla pay almak gibi birtakım kazanç beklentilerini içinde barındırsa bile söz konusu kazançlar, doğrudan mal veya hizmet üretimi, satımı veya pazarlanması neticesinde elde edilen kazançlar olmayıp, sportif başarıya bağlı olarak elde edilen kazançlardır. Dolayısıyla, belirli bir iktisadi kazanç beklentisini içinde barındırsa bile sportif müsabakaların birer iktisadi faaliyet olarak değerlendirilmesi mümkün değildir.

Bu çerçevede, yapılacak herhangi bir sportif müsabakanın sonucunu kulüplerden birinin lehine çevirmeyi amaçlayan şike anlaşmalarının yapılması esnasında, ilgili kulüplerin teşebbüs statüsü ile hareket ettiğini söylemek mümkün değildir. Dolayısıyla, şike anlaşmalarının rakip teşebbüsler arasında gerçekleştirilen iktisadi rekabeti bozucu bir anlaşma olarak değerlendirilmesinden ziyade, spor etiğine aykırı ve sportif rekabeti bozucu eylemler olarak değerlendirilmesi daha uygundur.

Bu durumda; 2010-2011 yılı Süper Lig müsabakalarında yaşanan şike iddialarının 4054 sayılı Rekaberin Korunması Hakkında Kanununun 4. maddesi kapsamında değerlendirilebilecek eylemler olmadığı, sportif faaliyetlerle ilintili olduğu, iktisadi faaliyet olarak kabul edilemeyeceği anlaşıldığından dava konusu Rekabet Kurulu kararında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; **davanın reddine**, aşağıda dökümü yapılan 95,95-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca takdir olunan 1.320,00 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, dava açma açma aşamasında fazladan alınan 8,10 TL başvuru harcı ile 19,60 TL karar harcı ve posta ücreti avansından artan miktarın kararın kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, kararın tebliğini izleyen günden itibaren 30 gün içerisinde Danıştay'a temyiz yolu açık olmak üzere 12/12/2013 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

BAŞKAN VEKİLİ
GÖKHAN OĞUZ
32749

ÜYE
MUSTAFA BAL
97673

ÜYE
MUSTAFA OĞUZHAN
BÖLÜKBAŞI
138932

YARGILAMA GİDERLERİ :

Başvurma Harcı :	24,30 TL
Karar Harcı :	24,30 TL
Vekalet Harcı :	3,75 TL
<u>Posta Gideri</u> :	<u>67,00 TL</u>
TOPLAM :	95,95 TL

İA 06/01/2014

4/4

ASLİGİ